

## **SZERBIA KOMMUNISTA PÁRTJÁNAK II. KONGRESSZUSA**

**Irta: Farkas Nándor**

Szerbia Kommunista Pártja 1949 január 17-ikétől 21-ig tartotta második kongresszusát. A kongresszus Jugoszlávia Kommunista Pártja ötödik kongresszusának határozata alapján mint a szerbiai pártszervezet legfelsőbb szerve, teljesen egyhangulag hozta meg határozatait és megválasztotta Szerbia Kommunista Pártjának Központi Vezetőségét.

A kongresszus forró lelkesedéssel fogadta Jugoszlávia Kommunista Pártja Központi Bizottságának megjelent tagjait Tito elvtárral az élükön Tito elvtárs és a Központi Bizottság többi tagjának jelenléte és a kongresszus munkájában való részvétele hatalmas, köztársaságunk kéréseit túllépő tény, mert az egész ország dolgozó népe számára és nemzetközi szempontból is fontos jelentőséget adott a kongresszusnak. Tito elvtárs jelenléte e kongresszuson »kifejezésre juttatta azt az állandó segítséget, amelyet Jugoszlávia Kommunista Pártja Központi Vezetősége Tito elvtárral az élén és személyesen Tito elvtárs nyújtott pártszervezetünknek és a Kommunista Pártnak Szerbiában« — mondotta Sztambolics elvtárs a kongresszust megnyitó beszédében.

Szerbia Kommunista Pártja második kongresszusát az első, alapító kongresszus után négy évre és a JKP történelmi jelentőségű ötödik kongresszusa után hat hónapra tartották meg. Az első kongresszustól a második eltelt időszak azoknak a hősi erőfeszítéseknek és harcoknak a jegyében telt el, amelyeket Szerbia munkásosztálya és dolgozó tömegei kifejtettek országunk, népeink boldogabb jövője: a szocializmus kiépítése érdekében. A második kongresszus nagy napjai egybe esnek azokkal a napokkal, amikor Tito öt éves tervének harmadik esztendeje van indulóban s ez különös jelentőséggel bír tervünk megvalósításában. Fokozza jelentőségét még az a tény is, hogy ez a kongresszus befejezi azoknak a kongresszusoknak a sorozatát, amelyek az ötödik kongresszus után következtek és ez a kongresszus is kifejezésre juttatta Szerbia kommunis-táinak törhetetlen egységét és kitartását az igazság mellett még akkor is, ha ez a magatartás a legnagyobb erőfeszítéseket követeli. Ez a kongresszus is kifejezésre juttatta a dolgozó nép egységét és eltérhetetlen kapcsolatát élcsapatával: a Kommunista Párttal. Szerbia kommunis-tái ezen a kongresszuson megukévvá tették Jugoszlávia Kommunista Pártjának egységét, amelynek nemzetközi jelentősége van, mert megmutatja az utat, hogyan kell kialakulnia a szocialista országok egymás közötti viszonyának.

A kongresszuson Sztambolics, Sztamenkovics és Veszelinov elvtársak jelentése foglalkozott a párt fejlődésével, munkájával, eredményeivel és föltárta a hibákat és mulasztásokat is, amelyek a munka folyamán Szerbia területén jelentkeztek.

Tito elvtárs és a JKP Központi Bizottsága többi tagjainak elhangzott beszéde még közelebb hozta és még tökéletesebben megvilágította azt a harcot, amelyet pártunk folytat a szocializmus kiépítése

terén; ezek a beszédek föltárták azoknak a vádaknak az alaptalanságát, elvnelküliségét, amelyek az utóbbi hét hónap alatt érték pártunkat, országunkat és a dolgozó népet. Az alapvető kérdések illetően megvilágítása még érthetőbbé tette számunkra e vádaknak valódi indítóokát és még világosabbá vált előttünk az, hogy a marxizmus-leninizmus elveinek kiforgatása ellen folytatott harcunk jelentősége túlszárnyalja országunk határait is.

A kongresszuson elhangzott viták és beszámolók teljes egészében igazolták Pártunk és pártvezetőségünk helyes politikáját a szocializmus kiépítéséért vívott harcban. Elemezték és kiértékelték mindazokat az eredményeket, amelyeket Pártunk úgy a politikai, mint a gazdasági és kulturális élet terén és minden frontján elért az első és a második kongresszus közt eltelt időszakban.

Szerbia Kommunista Pártja az országos pártszervezet Központi Bizottságának vezetésével a két kongresszus közötti időben szívós küzdelmet folytatott, hogy mozgósítsa Szerbia munkásosztályát és széles dolgozó tömegeit a szocializmus ellenségei ellen folytatott harcban. A dolgozó tömegeket a Népfront szervezetébe tömörítette s ennek politikája Pártunk vezetése alatt állandóan arra irányult, hogy növelje a szocializmus erőt és csökkentse, semmisítse meg a szocializmus ellenségeit. Ez a harc eredménnyel folyt: fölszámolta úgy a szerb, mint Jugoszlávia többi népeinek nyílt és rejtett ellenségeit. A dolgozó nép forradalmi ereje állandóan fokozódott, a reakció és a burzsoázia pozíciói pedig lépésről-lépésre fogyatkoztak. A dolgozó népben gyűljő forradalmi erő fölmorzsolta Drázsa Mihajlovicsot és csetnik maradványait, ártalmatlanná tette az emigráns kormány nyílt kémjét, Groll Milánt és a hazai burzsoázia védő ügyvédjét Dragoljub Jovánovicsot. »Igy omlottak össze a burzsoázia ama kísérletei, hogy szervezett formákat öltson s olyan politikai programot rögtönözzön magának, amelynek keretében számíthatna a néptömegek támogatására is. Mindeme politikai programok határozottan országunk szocialista fejlődése és forradalmunk elért eredményei ellen irányult«, mint ahogy ezt Sztambolics elvtárs kifejtette a kongresszuson elhangzott jelentésében.

Szerbia Kommunista Pártja alkalmazta a marxizmus-leninizmus tanításait, Sztalin tanításait a nemzeti kérdésben. Szerbia kommunistái nem felejtették el Sztalin ama szavait, hogy »... a kapitalizmus maradványai az emberek öntudatában sokkal élénkebbek a nemzeti kérdés terén, mint bármely más téren«. A nagyszerb sovínisták elnyomták Jugoszlávia népeit, így a szerb népet is és megakadályozták azt, hogy az ország népei között az egyenlőség érvényre jusson. Pártunk a leghatározottabban szembeszállt a sovínizmussal, bármilyen formában is jelentkezett. Határozottan és kitaróan harcolt a kisebbség jogaiért, a kisebbségi reakció megsemmisítéséért; ezzel a forradalmi harccal elősegítette azt, hogy mindenoldalú kulturális fejlődésük biztosítható és helyet kapjanak néphatóságokban is. Kardely elvtárs a kongresszusi üdvözlésében erről a következőket mondja: »... a szerb kommunisták a szerb dolgozó nép élén történelmi példáját adták annak, hogyan kell harcolni a saját elnyomói, a hegemonista burzsoázia ellen, a nemzeti kérdés területén és hogyan kell legyőzni az emberek tudatában a sovínizmust és a nacionalizmus maradványait«. Kardely elvtárs itt idézett szavai hangsúlyozottan alátámasztják a szerb kommunisták politikájának helyességét a nemzeti kérdésben. A nemzetiségi iskolák megnyitása so-

rán lehetőség nyílt arra, hogy a nemzetiségek élete fejlődjön és emelkedjen a szerb Népköztársaság területén. Amikor a budapesti rádió és magyarországi bírálóink vádolják Jugoszláviát »nationalista politikája miatt«, akkor ezeket a tényeket kellene szemügyre venniök s azután meggondolniok, nemzetköziség-e az ha a magyarországi jugoszláv kisebbségtől megvonnak minden alapvető nemzeti-kisebbségi jogot, és ha különféle sötét és büntetett előéletű árulók és sovíniszták fölhasználásával megakarják rontani a szerb és a magyar nép közötti jó viszonyt.

Ötéves tervünket dolgozó népünk magának vallja, mert benne látja saját fölemelkedésének és országunk gazdasági megerősödésének útját. Épp ezért pártszervezetünk harca politikai téren mindig a terv megvalósításának vonalán történik. A termelés fokozása, a nemzeti jövedelem növekedése, a munkanélküliség megszüntetése, a szocialista akkumuláció növekedése és az ebből folyó befektetés mind azt bizonyítja, hogy úgy a mi Köztársaságunk, mint egész Jugoszlávia területén gazdaságunknak mélyen szocialista jellege van.

A kongresszus részletesen foglalkozott pártunk politikájával a falun. Az értékelés során leszögezte, hogy ez a politika helyes volt, mert mindig a kapitalista elemek korlátozására és kiszorítására törekedett és azért küzdött, hogy a dolgozó parasztságot megvédje a kizsákmányolástól. Az 1948 év folyamán Szerbia területén a 12,1 százalék parasztgazdaság 71,47 százalék adót fizetett. A párt irányításán alapuló néphatósági intézkedések, amelyeket ugyancsak a párt vezetése alatt hajtottak végre mindig arra irányultak, hogy az osztályellenséggel kiélezék a viszonyt, hogy a gazdag parasztság soraiban, különösen a legreakciósabbak mindég magukfölött érezzék a dolgozó parasztság hatalmát. A dolgozó parasztság mindig támogatta ezt a politikát, míg a zsiros parasztok lépten-nyomon ellenálltak, különösen az 1946 és 47 évi gabonafölvásárlás idején, de ellenállnak ma is. Pártunk politikája a falun állandóan támogatta és fejlesztette a mezőgazdasági és a földmégmunkáló szövetkezeteket, amelyekben a dolgozó parasztság megtalálja a maga fölemelkedésének útját. Szerbia kommunistái számára ezen a téren az a legfontosabb föladat, hogy folytassa ezt a politikát főleg a földmégmunkáló szövetkezetek további alakításával és szervezésével. Mezőgazdaságunk fejlődését ötéves tervünk hatalmas mértékben viszi előbbre. Vajdaságban a nagy Duna—Tisza—Duna csatorna tervének megvalósítása valóságos forradalmat jelent majd a mezőgazdasági élet további fejlődésében.

A szerbiai pártszervezet fejlődése az 1945-ös évhez viszonyítva hetszeres. A kongresszus azt a föladatot állította a pártszervezet elé, hogy szervezetét továbbra is fejlessze a munkásosztály soraiból. Bátran szélesíteni a párt sorait, az üzemekben, a mezőgazdasági birtokokon, a szövetkezetekben stb. A legfontosabb munka a párttagok ideológiai-politikai nevelése: a fokozott eszmei-politikai munka. Így különösen nagy gondot kell fordítani, a falusi párttagság eszmei-politikai nevelésére. A kongresszus e téren az eredmények mellett rámutatott a hiányosságokra, a mulasztásokra is az eszmei neveléssel kapcsolatban és hangsúlyozta az előadó-káder fontos szerepét.

A Szerbia Kommunista Pártja második kongresszusán meghozott határozatok tartalmukban és végrehajtásukban megingathatatlanul a szocializmus építését célozzák. Szigorúan a marxizmus-leninizmus elve alapján védjük országunk érdekeit, amely a szocializmust építi. Olyan ország

védelmével, amely a szocializmust építi, mi védjük a marxizmust—leninizmust is. A JKP és Tito elvtárs vezetésével mi győzelmesen megvalósítjuk a szocializmust és átalakítjuk országunkat fejlett ipari és mezőgazdasági országgá. Pártunk dicsőségét Tito elvtárs vezetésével nehéz harcok árán vívta ki. Munkásosztályunk és minden népünk számára Pártunk és Tito a jelen és a jövő. Szerbia Kommunista Pártja a JKP Központi Bizottságának irányításáva! megvalósítja majd mindazokat a feladatokat, amelyeket a második kongresszus megjelölt, mert ez ötéves tervünk feladatainak megvalósítását jelenti: annak a hatalmas feladatnak a megoldását, amelynek nyomán hazánk a szocializmus országává épül.